

PERIÒDICH VERMELL

:: SALUT PÚBLICA :: INTERESSOS POPULARS :: ARTS Y LLETRAS ::

PREUS DE VENTA
 25 exemplars. Una pesseta
 Cada número. 2 quartos
 Surt a llum ab tota regularitat á lo menos una vegada
 cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 6 - RONDA DE LA UNIVERSITAT - 6
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Tot Espanya, portat á domicili. . . . 8 rals trimestre
 Països de la Unió Postal. 16 id. id.
 Dona números extraordinaris sempre que ho demanen
 las circumstancies

RECORTS

Ara que los diaris barcelonins han tornat á pendre una determinada actitud ab motiu del paro de Sabadell, serà bó refrescar la memoria dels obrers ab alguns recorts sustanciosos, al objecte de que las incensadas actuals no ofusquin la vista y l'enteniment dels que mes en necessitan per no caure en las telas dels hábils cassadors de la Classe Mitja.

La CONVENIENCIA en primer lloch, l'INTERÉS mes de quatre vegadas y la JUSTICIA ó lo DEU EXIT en casos determinats, son los factors que mouhen la ploma y escitan la inteligencia de gran número d'assalariats periodistas. Per aquest motiu trobareu en las planas de la major part dels periòdichs un criteri especial per cada qüestió á discutir.

En justificació de lo que dihém, allá van probas; que LA TRAMONTANA no acostuma á escriure de lleuger.

Un dels diaris que mes rebombori arma ara ab motiu de la huelga de Sabadell y que fins sembla escrit per los mateixos obrers parats es *La Correspondencia Ibérica*. Fins lo seu propietari ó director ha obert y comensat ab cinch pessetas una subscripció á favor dels treballadors en vaga.

Oh! Quin desinterés per la classe obrera.

Qualsevol diria que aquests periòdichs y sos redactors darian la sang de sas venas para la causa dels esclaus moderns, los obrers.

Quan los treballadors dels diaris barcelonins demanavan fer festa un dia á la setmana, lo diumenje,—com lo comú de la gent,—l'ÚNICH diari que hi feu la guerra, destruhint los justos y racionals propòsits dels obrers, va ser LA CORRESPONDENCIA IBÉRICA. Mes no cregueu; ja va trobar una sortida per quedar be als ulls del públich: va dir que deixaria celebrar als treballadors lo *dijous* en comptes del *diumenje*, perque «santificar las festas fa jesuïta.»

¡Oh! lógica irresistible de las ideas. Lo *Diluvio* es altre dels que hi veu clar y jutja acertadament las qüestions, y per tal motiu lo trobareu per lo regular al costat de las causas justas, y si s'tracta de obrers y de qüestions socials no acostuma á proferir paraulotas y calificatius escandalosos com ho fan los periòdichs y periodistas que no regoneixen en ningú competencia en la universalitat de sos *inmensos* coneixements y sabiesa. Lo *Diluvio* argumenta be apoyat en lo sentit comú y no deixantse portar del apassionament.

Mes ve un dia que á casa seva los treballadors presentan unas tarifas de ma d'obra, y alashoras ab molts modos,—aixó sí,—planta al carrer als atrevits pidolayres y excita al governador á pendre midas contra los que atentan á la llibertat del treball, defensant á capa y espasa la lley de la oferta y la demanda.

Lo *Diluvio*, com los demés diaris y com tothom, te'l terrat de vidre y sols se diferencia dels demés per las bonas formas ab que fereix la llibertat del treball y la lley de la oferta y la demanda son un sarcasme

llensat demunt la cara de la miseria; aixó ho sab lo *Diluvio*, pero sab també que'l comú de la gent creu de bona fé ab la tant cacarejada llibertat del treball y la lley de la oferta y la demanda y per aixó ho treu al sol; no perque hi cregui de veras.

Y en totas las qüestions lo veureu ab lo mateix procediment: aferrarse á la lógica y lo sentit comú, si la rahó li sobra; defensarse ab bons arguments, si vol tenir rahó; inventar sofismas é invocar las lleys quan la rahó li falta.

La Gaceta de Cataluña, com á germana de llet de la *Campana*, també ara está al costat dels obrers de Sabadell.

Permétintme que dubti un xiquet de la sinceritat de la *Gaceta*.

Recordo que no fa molt deya un dia: «si volguessem conduhir las masses obreras las adularian...»

Vegin ara quina coincidencia ve á tom: lo director de la *Gaceta* anys ha que vol sortir diputat y lo seu districte precisament es lo de Sabadell. Pero ell es fill de Tarrasa y creu que los de Sabadell per malvolensas de poble li fan la guerra valguentse de tots los medis...; y lligant caps y treynt consequencias me sembla que aquell bon senyor deu voler tornar á probar fortuna en las próximas eleccions y tal vegada ab aquest bon í «adula las classes obreras» de Sabadell.

Y per si volen algun recort mes de *La Gaceta*, tinch present que en 1881 al celebrar-se lo Congrés obrer en lo Circo barcelonés, en comptes de tractar seriament la cosa, s'entretingué apuniant los gestos que feyan los delegats al parlar, y dihent

que allí hi havia jesuitas vestits ab blusa.

Encara mes. La Gaceta es dels diaris que arrufaban lo nas quan se demanaba per fer festa lo diamenge y també en ocasió de la huelga dels impressors va desempeñar com altres vegadas lo paper de polis-sont.

Llavoras feya la guerra á la huelga porque li tocava l'esquena, y entre los argu-ments qu' empleaba un ne recordém capás de convence á tothom... que vulga deixarse convence. «Los impressors,—deya,—guanyan més jornal que molts redac-tors de periódichs, no tenen necessitat de vestir de senyor, com aquells, y ¿veyeu? encara se queixan.»

Y no dihém res de la mala intenció de certa ressenya d' un meeting celebrat lo 18 de mars d' enguany, estampada en las pla-nas de La Gaceta, porque prou n' hi ha ab lo apuntat.

Consti no mes, que mentres la major part dels diaris pagan als obrers quatre rals per cada dos mil lletras, La Gaceta no n' paga mes que tres y mitj.

Germanas de llet habém dit á n' aquest diari y á La Campana y casi podriam ha-ber dit germanas carnals no tan sols per ser escritas ab la mateixa tinta sino per-que las sevas aficions per la classe traba-lladora s' estiran y s' arronsan qu' es un gust.

No mes un recort.

La Campana alardeja de amiga del obrer, y tant deu ser aixís que en certa ocasió publicaba un suelto qual sustancia es la següent, poch mes ó menos:

—«Un amich deya á un company seu partidari de que no 's treballi los dias de festa:—Si 'l teu criat los diumenges no 't llempiaba las botas ¿qué li farias?»

—Molt senzill: li donaria una puntada de peu y al carrer.»

¿Eh quina manera de exalsar la Igualtat, la Llibertat y la Fraternitat?

¿Qh! ¿poder de la llógica! ¿Oh! ¿democrá-tica Campana de Gracia!

Tal es la mala fatxa que fa la premsa quan se la treu al balcó del Ecce Homo. Pero te la ventatja que lo que escriu avuy demá ja no 's recorda porque 'l paper ha passat á embolicar mitja unsa de llart de la caldera ó serveix de paperina per posar un quarto de sigrons remullats, quan no per embolicar bunyols, y los pobrets que s' alimentan del ferratje intelectual de la premsa, á copia de trobar tants gustos diferents cada dia, s' hi han acostumat lo mateix que 'ls barcelonins á veure vi ab fucsina y aygua de campetxo, que ja ho troban tan bo com lo vi del Priorat.

Donchs cuidado, obrers; no malveseu lo paladar, ni feu cas de las sirenas de la classe mitja.

LO PINXO

Jo porto xavos y 'm diihen pinxo; patillas curtas, la gorra baixa, teya ben llarga dintre la faixa, y es ma delicia, dur gent al ninxo.

Jo visch alegre fent lo fatxada. De calé puros, constantment fumo, á la tabarna molt vi consumo; jo no traballo; jo visch de renda.

Ni amichs ni amigas jo may coneixo parents no estimo ni 'ls mals m' afectan. D' un cop de teya, si no 'm respectan, van á fer malvss ó be 'ls fereixo.

Homes y donas mato de franch, y si m' enfadan una vegada ab flema clavo ganibetada y ab goix contemplo rajar la sanch.

Si sense pelas me trobo un rato, com soch un xulo valor no 'm manca: Recorro 'ls sitis hont fan la banca y mal que 'ls pesi cobro 'l barato.

Al joch llambrego qui te xiripas y per poguerme fé un bon salari á un punt l' espero ben solitari y treu los quartos ó be las tripas.

Si ab la meva arma per carambola á un home ó dona fereixo un dia, y luego 'm topa la policia ¿qué 'm fá que 'm porti dins la garjola?

Tinch las arterias molt ben posadas y aquell que vulga plantarme cara jo 'l desafio, florete, vara, sabre, pistola, gabinetadas.

Si alguna volta s' han barallat y al vil contrari malicia tenen, de mi disposin, puig á Sans venen y allí demanin pel

NAS T.

¿Qué dimontri está passant actualment per Espanya en materia de llibertat de im-pressa?

Si 'l negoci aquest de la premsa no fos tan perillós, jo prou m' aventuraria á anar lligant caps, y fins cúas si convingués; però com en aquest assumpto lo mes bon cavaller cau del cavall y 'l fiscal de im-pressa ha dit presente, ara de fresch, en una pila de llochs, vetaquí porque lo mil-lor es callar, puig á ploma callada no s' hi aferran fiscals.

Un article del Globo que duya per nom Los celos de una sultana, un altre del Pe-lleter de Valencia que 's deya Historia de Sardanápalo y qué sé jo quantas cosas mes han sigut objecte de las caricias de las fiscalías de imprenta, per mes que en al-guns cassos la sanch no ha arribat ni á la ayguera.

Y lo mes xocant del cas es que tots par-lavan de uns reys antichs molt dolents, que no respectavan res, de borinot en amunt, portant fandillas, y las denuncias se feyan per atachs al actual rey d' Espanya.

¿Volen fer lo favor de dirme aixó qué significa, que jo no ho entench? ¿Ah! Pero díguinmho á la orella, en secret; sobre tot, que no se n' enteri 'l fiscal, sino...

¿No ho saben? Donchs en paus. Jo tam-poch se res de alló de deshonorar la dona de un militar y la filla de un jardiner y tantas d' altres, y matar á tot bitxo que volgués defensar la honra de la familia. No entench tampoch porque s' emborrat-xava aquell diable de Sardanápalo després de tant anar de vorina. Y luego assegurar que ja eran tradicions de familia. ¡Vaya uns reys y unas familias reyalas que corrian antigament! Jo 't floch, si aixó succehís avuy, me sembla que n' hi hauria pera llogarhi cadiras.

Sort que avuy los reys acostuman á ser molt mes...

¡Diantre! Ara estich pensant que las de-nuncias foren per parlar de reys antichs prenentsho per atachs als moderns.

¡Alto! ¡Alto! Consti que no hem dit res. Tiro la ploma de revés, apago 'l llum y al llit.

¡Ay Deu meu! ¡Aquesta nit tinch por de somiar fiscals!

¡JA ESTÁ DIT!

Aucellet, que tas aletas per l' espay vas agitant; dols oreig, que mous la espiga, y 'l fullam fas suspirar; blancas onas, que ab bonansa, riu avall, aneu al mar; nuvols d' or, dossier de Febo; perdut eco; blau mirall, que 'ns ensenyas, sens compéndreho, lo que 's diu immensitat, y que veus desde ta altura lo que passa per' qui baix; tots plegats, apiadeuvos y digaume hont puch trobar una terra hont no 's treballi y ningú 's mori de fam; si no ho feu, d' aquí dos dias, com que ja estare pelat, agafaré una pistola, y... está dit... á tirá al blanch.

NIINYOL

La huelga de Sabadell continúa pot dir-se del mateix modo.

Deu ó dotze mil obrers segueixen parats, y un centenar de fabricants s' esgarga-mellan cridant que s' han dat de baixa de la matricula industrial, pensant que ab tal noticia guanyarian l' ánimo als huel-guistas, que continúan fermes y disposats fins á emigrar, com ja van fent molts, avans que cedir á las exigencias dels po-brets industrials que no poden cedir una hora menos de treball al dia en una indus-tria que 'ls dona 'l trenta ó 'l quaranta per cent.

Un' altra tecla han tocat los fabricants per veure si conseguian per l' astucia lo que fins avuy no han pogut lograr sitiant per fam als treballadors. Se tracta dels... jurats mixtos.

Una reunió convocada per gent que no perteneix á las societats obreras, y á la qual assistiren en gran número los dra-payres (los que tenen teler propi), nombrá una comissió de obrers amichs dels fabri-cants pera arreglar l' assumpto, tenint de consistir lo tal arreglo en tornar á las fá-bricas incondicionalment y procurar luego lo treball á preu fet.

¡Alerta, obrers! Lo treball á preu fet gasta y mata molt mes prompte que á jor-nal, per lo qual tots los congresos obrers s' han declarat partidaris de procurar-lo sempre en las últimas condicions, es á dir, á jornal.

Per avuy no fem mes que dir: ¡Alerta, obrers sabadellenchs! Se tracta de una en-gallinada, puig si altra proba no existís bastaria la de que en la citada reunió dels drapayres, se mogué un gros xibarrí per-que un obrer digué que si 's tenian de nombrar treballadors pe 'ls jurats mixtos, se acudís á las Juntas que eran las repre-

sentacions verda idea per poch li Y dihent que mitja alaban fins payresca, ja está esperarne 'ls fill

Lo diari de Sa blica un article guesia, en lo c cándidas barba teorías que jam ma de ningú vo cial.

No podém su liador, porque nyol.

Fins avuy e com los sabis o llastimosamen colectivisme q parse. Lo cita nat sens dubte població, no s tió de lo que útils y traba la cara li cay dir mestre d' baylet, const manobre, y e ó cavin.

¡Home, ho cansat l' arti fals afirmaci serio y mes guistas?

Si tingues de que 'ls n ocupantse d tras mans, contestarli Senyor C ros en que risme. En algun rato den distre una funció

La reina sá en Pari

Suposo lar llarga

En Mar no llegeix Exactar casa.

Habém la Societ tim no p la qual abusos q tiu de l tots los aquella La cit

sentacions verdaderes dels obrers, y qual idea per poch li val anar á la caga-menja. Y dihent que 'ls periódichs de la classe mitja alaban fins als núvols la reunió drapayresca, ja está dit tot. ¡Bon profit poden esperarne 'ls fills del treball!

** **

Lo diari de Sabadell *El Conciliador* publica un article que titula *Obrerismo y burguesia*, en lo qual habém llegit las mes cándidas barbaritats y las mes estúpidas teorías que jamay hagen sortit de la ploma de ningú volent tractar la qüestió social.

No podém suposar mala fe en *El Conciliador*, porque, la veritat, ho fa massa bunyol.

Fins avuy estavam acostumats á veure com los *sabis* de la classe mitja confonian llastimosament socialisme, comunisme y colectivisme quan dels obrers volian ocupar-se. Lo citat diari de Sabadell, impresionat sens dubte per la huelga de aquella població, no sab lo que 's diu ni en qüestió de lo que 'ls obrers creuhen treballs útils y treballs inútils, y afirma sens que la cara li caygui á trossos que *burgés* vol dir mestre d' escola, agricultor si passa de baylet, constructor d' edificis si passa de manobre, y en fi tots los que no teixeixin ó cavin.

¡Home, home! ¡Ja ha quedat ben desencansat l' articulista després de tan garrafals afirmacions? ¡No troba un modo mes serio y mes digne de anar contra 'ls huelguistas?

Si tinguessim la sort—ó la desgracia,—de que 'ls números en que promet seguir ocupantse del *obrerisme* arribessin á nostres mans, tal volta tindriam lo gust de contestarli algo.

Senyor *Conciliador*: Envihins los números en que segueixi ocupantse de son *obrerisme*. En aquestos temps convé donarse algun rato bó, y molt me sembla que poden distreure mes los seus articles que una funció del Circo equestre.

** **

La reina d' Espanya D.ª Cristina esmor-sá en París ab lo pare rey D. Francisco.

Suposo que sogre y nora deurian parlar llargament de la familia.

** **

En Martinez Campos ha declarat que ell no llegeix periódichs.

Exactament igual que la minyona de casa.

** **

Habém rebut una notable exposició de la *Societat abolicionista espanyola*, que sentim no poder publicar per sa extensió, en la qual se posan de manifest molts dels abusos que 's fan á la isla de Cuba ab motiu de la esclavitut que per vergonya de tots los espanyols encara subsisteix en aquella provincia germana nostra.

La citada exposició va dirigida al minis-

tre de Ultramar y está firmada per la Junta Directiva de la citada Societat.

LA TRAMONTANA dedica un aplauso á dita Junta, per son treball en favor de la humanitat.

** **

Tambe ha sigut denunciat *El Constitucional* de Girona per haber copiat un article publicat ja en varios periódichs de Madrid y provincias.

Válgam san Deu y en Sagasta ¡quin modo de denunciar! sort que 'l dia que 'ls vents mudin la ballarém tots plegats.

** **

A Balsareny hi ha un alcalde que, si alguna vegada dona permís per fer ball, posa la condició de que no pot comensarse fins que s' hagi acabat lo rosari.

Veus' aquí la compensació de lo de aquell rector qu' ensenya de ballar á sas feligresas.

Quan jo dich que la Providencia en tot atina!

** **

Diu lo senyor Sagasta que se alegra de que sigan condemnats los periódichs, per tenir ell luego 'l gust de proposar son indult.

Ja 'n tenim un altre que primer fa 'ls pobres y després l' hospital.

Si 'l senyor D. Joan de Robres avuy fos viu, de ficso fora fusionista.

** **

Lo próxim diumenje se reunirá á Reus un congrés comarcal dels treballadors catalans.

Com dit congrés será dels obrers anarquistas revolucionaris, ja 'm preparo á sentir disbarats per quan parli d' ell la premsa dels liberals de pega y de boquilla.

** **

Nostre apreciat colega *El Defensor del pueblo*, de Málaga, també ha sigut denunciat.

Periodistas de oposició: A obrir lo parayguas, que cauhen gotas, y per la nuvolada que 's veu la pluja promet ser forta.

** **

Un periódich de Burgos, *El Progreso de Castilla*, per haber publicat un article que 's citolava *Los reyes se van*, ha sigut denunciat, seqüestrat, y portats á la presó per primera providencia lo director y tots los demés redactors.

Escoltin.

¡Y 'ls vehins no hi han pres mal? Donchs trobo que 'l govern ha obrat molt consideradament.

** **

Un municipal detura un cotxe que anava contra direcció.

A dintre resulta que hi anava 'l capitá general, y vol tirar al dret.

Lo municipal s' hi oposa y no falta qui conta que 'l general per poch mana fer un *municipalici*, passant la seva.

Y 'l *popular* senyor Rius y Tauler, nostre may prou ben ponderat arcalde, posa remey al assumpto manant que 'ls municipals deixin passar á tort y á dret á totas las autoritats grossas, vagin ó no en direcció.

Ja estich veyent que algun dia la vara de algun carreter se cuydará de fer cumplir millor la lley que no ha sapigut ferho avuy la vara del arcalde.

** **

Paraulas textuales del general Martinez Campos en las Cortes:

«Extraña el señor Canalejas que en el ejército del Norte se obligue á los soldados á ir al sermón. Pues ha de saber su señoría que todos los sermones se pronuncian en vascuence y los soldados desconocen esa lengua. De manera que si van al sermón es como si no fueran.»

Y l' auditori reya.

Ho comprench. Jo hauria fet lo mateix.

** **

Diuhem de Madrid:

«La Cámara presenta su aspecto normal; hay pocos diputados y las tribunas, excepto la pública, están vacías; el banco azul desamparado.»

De modo que l' aspecte normal del Congrés es estar buyt y desamparat. ¡Gracias per la franquesa!

** **

Generalment hi ha la creencia de que la Xina es un país molt atrassat.

Si be es veritat que en las modernas ciencias no s' ha posat de bon tros al nivell d' Europa, es encara mes cert que hi ha un gran *pero* en lo de voler considerar als xinos com á una de las rasses mes atrassadas del mon.

Com á proba, insertém lo següent, en que 's veu que, en mitj de molts defectes que no deixan de tenir los paissos mes civilissats, s' hi troba algo de bo que nosaltres no tenim:

«La China es el país del mundo cuya densidad de población es mayor: en ciertos distritos se cuentan de catorce á quince habitantes por hectárea. La agricultura china no tiene rival; no deja sin cultivo ni el más pequeño trozo de terreno. En donde le falta la tierra la busca hasta robarla de la corriente de las aguas. Es el triunfo del cultivo artificial. Las cosechas de arroz producen hasta 14,000 kilogramos por hectárea. El Estado es el único poseedor del suelo; pero lo arrienda á tiempo indefinido á los habitantes, mediante un censo anual de 1 franco 50 céntimos, á 5 francos la hectárea, sin otro impuesto alguno. Los cultivadores de 20 hectáreas son escasos. El comercio y la industria son completamente libres. Los chinos pagan por habitante cerca de 3 francos de impuestos. Con recursos muy escasos, el Gobierno chino ha hallado el medio de ejecutar un vasto sistema de trabajos públicos, de canales y de carreteras, que no lo tiene me-

for ninguna naci6n de Europa. La China, con 530 mill6nes de almas, cuenta con 25,000 empleados, un poco m6nos de los que tiene la ciudad de Par6s. La China es el pa6s del mundo donde la autoridad se hace sentir m6nos. Este pa6s goza de todas las libertades; de conciencia, de ensefianza, de asociaci6n y de reuni6n. Desde tiempo inmemorial todos los chinos saben leer, escribir y contar. Las cuestiones se arreglan amistosamente por la v6a de arbitraje. Nada de polic6a, nada de magistratura.»

Aquesta 6ltima condici6 per s6 sola es cap6s de contrarestar tot lo nostre.

All6 tampoch coneixen los pol6tics 6 lo fusionista, conservador, etc., etc.

En fi, no segueixo parlantlos de la Xina, porque 'l lector no s' escami pensant que l' enganyo com 6 un xino.

A... MI MATEIX

Lo jove que s' enamora d' una noya, y molt sofreix porque ella ben poch l' adora, me sembla que millor fora que s' aym6s 6 si mateix.

Un jorn que 'm creya estar sol d' un mirall, devant la lluna sense donarmen condol, jo y mi, com qui cassa al vol vam estimarnos tot d' una.

Jam6 nos donem disgustos nostre amor no 's veur6 fos tenim los mateixos gustos, y reb6m id6ntichs sustos porque un sol form6m los dos.

Sempre dedica ab delicia mos versos 6 mi y 6 jo; y com no gasto malicia, siga 6 no siga ab justicia jo mateix me dich:—'qu' es bo!

Per tot arr6u me seguixo. ¡Fins quan vaig 6 pendrer banys! y clar, gens m' avergonyeixo, puig fa molts anys que 'm coneixo y jo y mi som bons companys.

¡Quin amor, quin estimar! Marx6m tots tan 6 la una, que un cop que 'ns varem mirar, en un mirall, vam trencar, per abraßarnos, la lluna!

Per fi, no dich altre cosa de jo y de mi, enamorats, sine que dintre una llosa, sense fernes gens de nosa hem d' estar tamb6 plegats.

La carcunda Vespa ha rebut una mitralhada que li fa estirar la pota.

¡Ella, la car-cat6lica, apost6lica y del carrer de la Palla, ha sigut condemnada pels representants directes del mateix Deu!

¡Horror! ¡Y tan que parlava del infern! Sentiniam sa mort definitiva. Sempre es un consol veure com s' esbossinan careundias y mestissots.

Un capell6 de Par6s est6 processat per reb6 de 450,000 francs.

D' aix6 n' dich garbo. Las cosas, o ferlas be o no, posarsin.

A Rubianes ha passat tres dias l6 cada-vre de un tal Resumil sens enterrar, per sospita de si en vida no havia sigut prou cat6lich.

Al 6ltim van trobarli una butlla 6 la butxaca y aix6 li obr6 las portas... del cementiri.

¡Pero quan deixar6n de ser tan salvatjes aquesta gent, que ni 'ls morts deixan estar en pau?

De aqu6 en avant tindr6m de dir: —L' Africa comensa en las sagristias.

Lo bisbe de Segorbe ha fet anyadir 6 la doctrina cristiana aquest altre bocinet:

—Pot un cristi6 casarse no mes que civilment?

—No pare. Entre cristians no hi ha verdader matrimoni sens sacraments.

Com aix6 es burlarse de una llei, jo anyadiria un altre trosset per l' estil 6 la doctrina:

—¡Poden los cat6lichs faltar 6 la llei impunement?

—Si pare. Y si son capellans, ja poden tirar al dret sense cuydado.

Un ensotanat mogué un gran esc6ndol porque al compte de un enterro li faltavan quatre rals.

Aix6 ray. Que s' ho cobri ab lo mort no estenentli 'l passaport pe 'l cel per falta de una missa.

Un jesuita de Bayona ha fugit ab una filla de Eva.

Digali tonto.

Llegeixo en un peri6dich madrileny:

«Se espera para dentro de pocos dias un acto de Su Santidad, encaminado 6 que ces6n la enemiga y el odio que mantienen divididos y enconados 6 los cat6licos absolutistas espanyoles.»

¡Pau entre carcas!

No ho crech.

Aquesta gent, per viure, necessita mossegat.

ANACREONTICA

¡Per qu6 ploras encisera?
 ¿Per qu6 tens tant desconsol?
 ¿T' ha of6s algú, vida mia,
 es que 't privan ton amor?
 ¿Qui es cap6s de s6 tan barbre,
 qu6n home li ha tan cruel
 que goni ca tormentante
 d' aquet modo tan inmens?
 Si 't manca un prom6s no pensis:
 jo sempre t' estimar6...
 No gemeguis!... No suspiris!...
 Digam hermosa: ¿Qu6 tens?
 —Haur6s d' an6 6 Salamanca
 si tant y tant vols saber.

XARADA

Tot es una prima dos que t6 bastant de tres quatre, puig com cap riu la travessa no 's pot all6 regar gayre. Mes de hu se 'n cull bon xich y d' hortallissa... ¡caramba! t' asseguro que aquell poble quatre hu dos molt per camparsela. Si ab lo que t' hi dit, lector, no trobs encar la xarada, t' asseguro que 'l cervell se 't mitj dos ab tres y quatre.

GEROGLIFICH

JUNY

LAN Y
t - s
I V I

GIMNÁSTICH

SOLUCIONS

6 LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

LOGOGRIFO NUMÉRICH: — República. Réplica. Biblia. Burra. Pera. Peu.
 GEROGLIFICH: — L' home si es gel6s no te rep6a.

CORRESPONDENCIA

Mutis: Arreglat, anir6 algo.—Sir Byron: Ja 's coneix que l' article deu ser dels primers. Per aix6 no fila.—V. Gou P.: De lo qu' envia n' hi ha molt que no es original, siuo mal adobat.—Mar6 Bocanegras Anir6n algunas fauletas. Per correcci6 no 's molesti tant.—II. Mill6: Anir6 alguna coseta.—J. Andreu: No li promet6m r6s, porque s' haur6n d' adobar molt.—Melic6f: Mirar6m de aprofitar La Uni6, que per cert necessita unas mitjas solas y talons de cal ample. La rondalla est6 millor, per mes que no es gayre de la indole del peri6dich, y no li promet6m r6s. Dels dos sonets, n' aprofitar6m un, adobat.—Joseph Arag6n6s: Tot plegat es massa incorrecte y mal desarrollat.—J. M. Rovira: Per lo mateix del anterior, no serveix L' Independent.—Sir Byron: Poch falta 6 sos treballs pera ser bons, lo qual vol dir... que no 'n son prou.—J. M. F. de petits: Lo mateix del anterior.—Ramon Juny: Lo de vost6 es una miqueta m6s dolent.—Pau de la Boria: Y lo de vost6 es pitjor que lo de tots plegats.—J. Cap: Aprofitar6m algo de lo qu' envia. Rebut6s los dos rals de la suscripci6 Clav6.—Crosbis: No fila.—Elexteri Plegamans: Es dolent, pero molt dolent, veliaquí. Ara, practicantse... no s6 qu6 dirli. Per la mostra de lo que envia, me sembla que, en materia de fer versos, no arribar6 may 6 inventar la p6lvora. Respecte al consell que demana, no deixi 'l negoci de las taronjas, que sempre li donar6 m6s que la poesia. ¿Est6 satisfet de la franquesa?—P. C.: Mirar6m si adobat podr6m fer passar algo.—D. Bonafout: De las noticias, gracias. Dels versos, adobar6m algun epigrama. Lo dem6s no fila.

Tipografia LA ACADEMIA, Ronda de la Universidad, 6. Barcelona

BIBLIOTECA DEL PROLETARI

(6 PREU DE COST)

ESTUDIOS FILOS6FICO-SOCIALES

(2.ª volum)

Cont6 las materias següents

Estudios filos6fico-sociales sobre la familia.
 —Apuntes de Estadística universal.
 —Qu6 es Anarquía? —La cuestion política.